

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Olander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 51**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Mårbacka , Summe 31.5.1917

Kära älskade.

Jag skall väl skriva ett par rader, innan jag ger mig ut på långresa. Jag är så utomordentligt ohägad för färden, men det var väl omöjligt undkomma. Jag förstår inte, att Gerda var så beslutet att resa. Jag tycker, att då inte Helena blev bjuden, som håller av att resa till Kungälf, så skulle det göra Gerda detsamma.

Här hemma har det blivit litet bättre, sedan det kom en smula regn. På ett par ögonblick förändrade sig allt, så att det såg lovande ut. Vi fingo dock mycket för litet här. Men havren gror överallt på åkern, klövern kommer, och potatisen, som är det intressantaste av allt, synes nu komma upp. Överhuvudtaget är det förunderligt vackert, isynnerhet i går, då det var regnigt och varmt. Träden springa ut med en sådan fart, att jag går och tänker på min skildring i legenden om julrosorna. Det blir nog mycket fruktblommor, mer törs man ju inte säga än. Det är långt mellan blomning och skörd i dessa tider.

Min bok blir nog mycket lång och en riktig roman, inte några fristående drömmar.

Det blir om hur följer av kriget griper in i den enskildes liv även här så långt borta.

Det blir ju inte endast mörker. Det finns ju också mycket ljus att ta vara på.

Resan har jag nu tänkt ställa så, att vi skulle stanna i Kungälv till måndag, då skulle vi resa till Näås, där det börjar en ny kurs den femte, så att vi få vara med om dess öppnande, som brukar vara mycket vackert. På tidag få vi säkert fara in till staden på kvällen för att kunna komma med tåg och på onsdag fara vi hem. Gerda får naturligtvis stanna längre, om hon så önskar.

Jag blev avbruten av ett telegram.

Det var från Victor Sjöström, som tegraferar så här; Tack för brev. Besäg i går Bengtsarvet. Ytterst vänligt mottagen. Mycket förtjust i stället. Tror, att det blir utmärkt till Alvåkra. Tack för hjälpen.

Tack för hjälpen, säger jag också. Det var då förfärligt vänligt av dig, att

själv följa med. Och så snällt av Maria , att inte bli missnöjd utan intresserad av förslaget. Det blir säkert vackert. Tänk om ditt gamla ställe skulle komma att promenera världen runt som filmbakgrund. Jag kan verkligen inte tänka mig något bättre och i går var det naturligtvis mer än vanligt vackert.

Det var för resten synd om dig , att du inte skulle kunna behålla förslaget om Tessin , som jag tyckte var genialiskt. Försök än en gång . Flocka ut satsar, isynnerhet sådant som är gammalmodigt och litet löjligt och anför det såsom prov på hur pedagogik sköttes förr i världen . Tag också en samling bra saker , som gälla än i dag. Att ta några berättelser direkt och i sin helhet , det går nog inte. Det vet jag , därför att Sophie Elkan höll på att döda sin pjäs med en berättelse ur den samlingen , som var så tråkig och lång , att den gjorde mig förtvivlad. Men tänk vad titeln låter förtjusande. En gammal mans brev till en ung prins. Nog borde du kunna använda denna tanke på något sätt.

Du har bra mycket bekymmer Och ingen lättnad vanns genom Viktoria. Bra bedrövligt! Men jag menar nu med bekymmer det där med Bengtsarvet. Nog är det förfärligt smärtsamt att låta egendomen gå sig ur händerna. Jag förstår , att det är omöjligt för Maria att få folk att stanna. Hon är för god och för ombytlig, så att nog bleve det en helt annan ställning på saken , om du toge den om hand återigen. Du har naturligtvis nu också tid , att sköta den mycket bättre än förr. Och tänk sådan bra lantbruksskola du har gått i här på Mårbacka. Egendomen är ju dessutom så idealisk, därför att den har så små ägor och så mycken skog. Och när man därtill betänker alla avsättningsmöjligheter , så kan jag inte förstå annat , än att den bör kunna bära sig. Det är de förfärligt höjda lönerna , som göra det så svårt , för att nu inte tala om att det är nästan omöjligt att få folk. Men om du började med ett stort och intensivt trädgårdsbruk, så skulle du kunna ha kvinnliga arbetare. Jag är säker om att du skulle få det att gå ihop. Men kom ihåg en sak . Du kunde aldrig komma åt att göra något förr, därför att Maria helt enkelt sade nej . Du måste betinga dig beslutande-rätt. Man kan inte låta henne hindra alla ens beslut. Inte låta henne sitta där med en massa odugligt folk. Det är väl allt ett alldeles för fint ställe för att det skulle bli arbetarbostad under Grycksbo.

Men å andra sidan så är det ju hemskt , att binda alla sina pengar i jordbruk . Jag sliter ju själv i det. Men jag gjorde väl ändå om det , om jag kunde välja.

Nej nu slut för denna gång . Till lycka med alltsammans och tack för alla hjälp både med Birger och annat. *Y Ringet var här så vackert, att jag
onskade, att du varit här. Din Selma*